

سید حسین مدنی^۱، غلامعلی نادری^۲، صدیقه عسگری^۳، داریوش خاکسار^۱ و ملیحه طالب‌الحسینی^۱

e-mail: h.madani@biol.ui.ac.ir ,

چکیده

تحقیقات نشان داده است که عصاره بعضی از گیاهان اثر حفاظتی مؤثری بر روی سلول‌های کبد رات در برابر سموم و عوامل اکسیدان دارد. در این تحقیق اثر عصاره آبی و هیدروالکلی زنجبیل و عصاره هیدروالکلی خار مریم در برابر مسمومیت کبدی ناشی از تیواستامید در موش صحرائی نر و ماده بالغ مورد بررسی قرار گرفت. برای ارزیابی خسارات وارده به کبد رات تیمار شده با تیواستامید و همچنین بررسی اثر حفاظتی ترکیبهای فنلی عصاره خار مریم و عصاره هیدروالکلی و آبی زنجبیل، بر میزان ترانس آمینازها سرمی SGPT ، SGOT همچنین بیلی‌روبین، آلکالین فسفاتاز، سدیم و پتاسیم سرم تعیین گردید. رات‌ها به ۱۰ گروه ۵ تایی تقسیم شده، بعد تیواستامید با دوز ۵۰ mg/kg (وزن بدن) و عصاره‌ها با دوز ۱۰۰ mg/kg (وزن بدن) به صورت (درون صفاقی) توأم در سه روز متوالی تزریق شد. ۴۸ ساعت بعد از آخرین تزریق، خون‌گیری مستقیماً از قلب انجام گرفته و سرم آن جدا گردید. عوامل ذکر شده اندازه‌گیری و نتایج نشان داد که عصاره‌های آبی و هیدروالکلی زنجبیل و عصاره هیدروالکلی خارمریم بر روی کبد رات‌های تیمار شده با تیواستامید، تأثیر معنی‌داری می‌گذارند ($P < 0/05$). در حالی که تفاوت معنی‌داری بین عوامل در موش نر و ماده مشاهده نشد. با مقایسه نتایج مشخص گردید که اثر حفاظتی عصاره هیدروالکلی خارمریم بیشتر از عصاره آبی زنجبیل و عصاره آبی زنجبیل بیشتر از عصاره هیدروالکلی زنجبیل است. اثر حفاظتی این عصاره‌ها به واسطه ترکیبهای پلی‌فنلی موجود در آن‌ها می‌باشد که این ترکیبها دارای خواص آنتی‌اکسیدانی می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: تیواستامید، سمیت کبدی، ترکیبهای فنلی، عصاره زنجبیل، عصاره خارمریم، رات.

مقدمه

کبدی از داروهای شیمیایی استفاده می‌شود که خود نیز عملکرد کبد را تحت تأثیر قرار می‌دهند، ولی استفاده از ترکیبهای آنتی‌اکسیدان و گیاهانی که حاوی ترکیبهای فنلی می‌باشند، می‌تواند مفید بوده و بدون اثرات جانبی اثر حفاظتی داشته باشد (Delactive & Bonnefont-; Vinson & Dabbagh, 1998 ; Roussetate, 1998). یک‌دسته از ترکیبهای گیاهی پلی‌فنل‌ها هستند که قادرند با دادن الکترون به رادیکال آزاد (اکسیدان)، آن را خنثی نمایند (Lin et al., 1997; Robards et al., 1999).

امروزه اکثر مردم با مقادیر بسیار زیادی از مواد شیمیایی و سموم مختلف به‌طور مستقیم و غیرمستقیم در تماس هستند (Devlin, ۲۰۰۲). کبد به‌عنوان یک عضو مهم علاوه بر اعمال متابولیک و ترشحی، در خنثی‌کردن سموم نیز نقش دارد. عمل سم‌زدایی در کبد توسط سیتوکروم P450 موجود در شبکه آندوپلاسمی صورت می‌گیرد. به‌همین علت سلولهای کبدی بیشتر در معرض خطر این سموم می‌باشند (Lupp et al., 2001; Singh & Handa, 1995). در حال حاضر برای حفاظت از سلولهای

تأثیر عصاره‌های آبی و هیدروالکلی زنجبیل و خار مریم
بر هپاتوتوکسیسیته ناشی

استفاده شد. حیوانات از انستیتو پاستور تهران تهیه و در
لانه حیوانات دانشکده داروسازی اصفهان تحت دوره
نوری ۱۲ ساعت، دمای 5 ± 20 درجه سانتیگراد و
رطوبت کافی نگه‌داری شدند. تغذیه موش‌های صحرایی
توسط غذاهای آماده استاندارد و بدون محدودیت در آب
و خوراک انجام گرفت.

۵۰ عدد موش صحرایی در ۱۰ گروه ۵ تایی شامل ۵ گروه
نر و ۵ گروه ماده به‌طور تصادفی تقسیم‌بندی شدند. پس
از گروه‌بندی و سپری شدن دوره تطبیق با حرارت و
رطوبت محل نگه‌داری، این نکته که موش‌های صحرایی
ماده در زمان قاعدگی نباشند نیز رعایت گردید.

تیمار حیوانات

با انجام آزمایشهای مقدماتی و با استفاده از منابع
موجود دوز تزریق برای عصاره و تیواستامید انتخاب شد.
یک گروه نر و یک گروه ماده به‌عنوان گروه کنترل منظور
گردید و در هر بار تزریق تنها سرم فیزیولوژی به‌منظور
ایجاد شوک حاصل از تزریق دریافت کرد. به گروه‌های نر
و ماده دوم تیواستامید با دوز 50 mg/kg وزن بدن
به‌صورت درون صفاقی و در سه روز متوالی تزریق
گردید. به گروه‌های سوم، چهارم و پنجم به‌ترتیب عصاره
آبی زنجبیل، عصاره هیدروالکلی زنجبیل و عصاره
هیدروالکلی خارمریم با دوز 50 mg/kg وزن بدن
به‌صورت درون صفاقی و در سه روز متوالی تزریق
گردید. به گروه‌های سوم، چهارم و پنجم به‌ترتیب عصاره
آبی زنجبیل، عصاره هیدروالکلی زنجبیل و عصاره
هیدروالکلی خارمریم با دوز 100 mg/kg وزن بدن همراه
با تیواستامید با دوز 50 mg/kg در سه روز متوالی
به‌صورت درون صفاقی تزریق شد. ۴۸ ساعت پس از
آخرین تزریق موش‌های صحرایی توسط کلروفورم
بی‌هوش و خون‌گیری به‌طور مستقیم از قلب به‌عمل آمد.
پس از خون‌گیری و جداسازی سرم میزان SGOT ،
SGPT، آلکالین فسفاتاز و بیلی‌روبین سرم توسط

از مهمترین عصاره‌های گیاهی که عمل حفاظتی آن در
سلولهای کبدی به اثبات رسیده است، عصاره خارمریم
می‌باشد (Ahmad et al., 2002) که در این تحقیق
به‌عنوان شاهد مثبت بکار رفته است. به‌طور کلی برای
سنجش آسیب‌های کبدی میزان ترانس آمینازهای سرمی
SGOT و SGPT، بیلی‌روبین، آلکالین فسفاتاز، سدیم و
پتاسیم اندازه‌گیری می‌شود (Germano et al., 1999; Singh & Handa, 1995).
به‌علت این‌که تا کنون مطالعات
انجام شده در مورد اثر حفاظتی ترکیبهای فنلی گیاهی
بیشتر در مورد عصاره هیدروالکلی، بر روی موش‌های نر
صورت گرفته و استفاده از عصاره آبی و واکنش رات‌های
ماده کمتر مورد بررسی قرار گرفته است، در این تحقیق اثر
حفاظتی ترکیبهای عصاره هیدروالکلی خارمریم و عصاره
آبی و هیدروالکلی زنجبیل بر روی رات‌های نر و ماده
به‌صورت هم‌زمان بررسی شده است.

مواد و روشها

بذر خارمریم از ایستگاه تحقیقاتی جهاد سازندگی تهیه
گردید. ریزوم زنجبیل نیز تحت نظر کارشناسان از عطاری
جمع‌آوری شد. نمونه‌های تهیه شده توسط استادان بخش
علوم گیاهی دانشگاه اصفهان شناسایی گردید. به‌منظور
استخراج ترکیبهای فنلی گیاهان از حلال‌های آلی استفاده
شد. برای تهیه عصاره آبی زنجبیل روش خیساندن
بکاربرده شد و به ۵۰ گرم پودر زنجبیل ۳۰۰ میلی‌لیتر آب
مقطر اضافه و بعد از ۴۸ ساعت محلول صاف گردید.
عصاره هیدروالکلی نیز با استفاده از خیساندن در الکل‌های
۹۶ و ۷۰ درجه بدست آمد و در نهایت محلول‌های
بدست آمده تا ۱/۳ حجم اولیه و در خلأ تغلیظ گردید.

حیوانات آزمایشگاهی

در این مطالعه از موش‌های صحرایی نر و ماده بالغ از
نژاد Wistar با وزن 20 ± 220 و 20 ± 200 به‌ترتیب،

تیواستامید یک ماده شیمیایی است که در صنایع مختلف از جمله چرم سازی، کاغذسازی و در آزمایشگاه به عنوان معرف بکار می رود (<http://ntp-server.niehs.gov>). این ماده سمی در سلولهای کبد ایجاد متابولیت S- اکسید می کند که یک رادیکال آزاد بوده و قادر است به اسیدهای چرب غشاء سلول، پروتئین ها و DNA حمله کند (Sanz et al., 1998; Singh & Handa, 1995). علاوه بر آن می تواند موجب نکروز و مرگ برنامه ریزی شده یا آپوپتوز سلولهای کبد گردد (Ledda Columbano et al., 1997). در اثر حمله رادیکالهای آزاد به غشاء سلولی، پراکسیداسیون لیپیدی صورت می گیرد که باعث کاهش سیالیت غشاء، تغییر در نفوذپذیری آن، رهاسازی مواد داخل سلولی (یون ها و آنزیم ها) به مایع میان بافتی می شود (Bergendi et al., 1989; Miki, 1989; Latha & Babu, 2001; 1999). تزریق هم زمان عصاره های هیدروالکلی و آبی زنجبیل و عصاره هیدروالکلی خارمریم همراه با تیواستامید موجب کاهش SGOT ، SGPT و ALP در مقایسه با گروه تیواستامید گردید که این به دین معنی می باشد که این عصاره ها دارای اثرات حفاظتی مؤثری در سلولهای کبدی در برابر آسیب ایجاد شده توسط تیواستامید می باشند.

این عصاره ها حاوی ترکیبهای پلی فنلی می باشند که اثرات آنتی اکسیدانی ترکیبهای پلی فنلی در مطالعات متعددی به اثبات رسیده است. از سازوکار هایی که ترکیبهای پلی فنلی موجود در عصاره ها باعث حفاظت سلولهای کبدی می شوند می توان به خشتی کردن رادیکال های آزاد، مهار سیتوکروم P450 ، تحریک ترمیم سلولهای کبد و مهار گلوکوکورونیداز اشاره نمود. عصاره های پلی فنلی با استفاده از این سازوکارها از تبدیل تیواستامید به متابولیت سمی تیواستامید D- اکسید جلوگیری کرده و همچنین در صورت تولید این ماده به واسطه خواص آنتی اکسیدانی از عملکرد آن ممانعت

کیت های مخصوص دستی (کیت زیست شیمی و درمان کاو) بر پایه روش آنزیماتیک، اندازه گیری شد. نتایج بر حسب واحد آنزیم در لیتر (u/L) محاسبه گردید. میزان یون پتاسیم نیز توسط دستگاه فیلم فتومتر بر حسب میلی اکی والان در لیتر تعیین گردید.

نتایج

تیواستامید با دوز 50 mg/kg در سه روز متوالی در مقایسه با گروه شاهد باعث افزایش معنی داری در میانگین میزان فعالیت SGOT ، SGPT و آلکالین فسفاتاز در هر دو گروه نر و ماده شد ($P < 0/01$). ولی تغییرات بیلی روبین و پتاسیم معنی دار نمی باشد ($P > 0/05$) (نمودار های ۱، ۲، ۳ و ۴).

تزریق عصاره هیدروالکلی خارمریم و زنجبیل و عصاره آبی زنجبیل موجب کاهش معنی دار SGOT و SGPT و آلکالین فسفاتاز در مقایسه با گروه دریافت کننده تیواستامید گردید (نمودار های ۱، ۲، ۳ و ۴).

در مقایسه گروه های نر و ماده میزان SGOT و SGPT ، آلکالین فسفاتاز و بیلی روبین مقایسه گردید. نتایج نشان می دهند که عصاره ها در هر دو جنس تأثیر معنی داری دارند، گرچه میانگین آن ها و در بین گروه های نر و ماده تفاوت هایی را نشان می دهند، ولی این تفاوت ها از لحاظ آماری معنی دار نمی باشند (نمودار های ۱، ۲، ۳ و ۴).

بحث

نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان می دهد که میزان فعالیت SGOT و SGPT و ALP در گروه های تیمار شده با تیواستامید نسبت به گروه های شاهد افزایش معنی داری را نشان داده است. از آنجایی که این آنزیم ها شاخص هایی برای بررسی آسیب بافت کبد می باشند پس می توان نتیجه گرفت که تیواستامید موجب آسیب سلولهای کبدی شده است. سازوکار آسیب تیواستامید به کبد به واسطه ایجاد استرس اکسیداتیو می باشند.

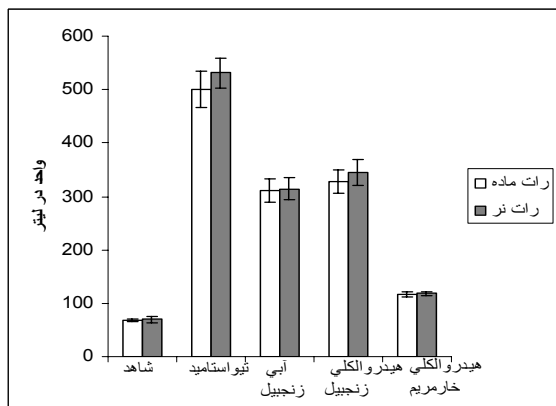
تأثیر عصاره‌های آبی و هیدروالکلی زنجبیل و خار مریم بر هپاتوتوکسیسیته ناشی

به صورت مؤثرتری عملکرده است و در کاهش میزان خسارات وارده به سلولهای کبدی و حفاظت از این سلول‌ها عملکرد بهتری داشته است. در مقایسه عصاره هیدروالکلی و آبی زنجبیل عصاره آبی اثر محافظتی مؤثرتری را نسبت به عصاره هیدروالکلی نشان داد. این نتایج نشان‌دهنده استخراج بهتر مواد مؤثر زنجبیل توسط روش آبی می‌باشد.

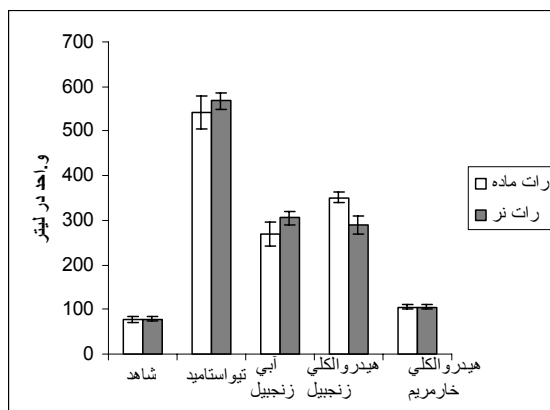
می‌کنند. در نهایت در تیمار طولانی مدت با این عصاره‌ها می‌توان آسیب‌های وارده به سلول را ترمیم نمود.

همان‌طور که اشاره گردید تفاوت در بین گروههای نر و ماده معنی‌دار نمی‌باشد. پس می‌توان چنین عنوان نمود که عملکرد این عصاره‌ها وابسته به تفاوت‌های ساختاری نر و ماده نیست.

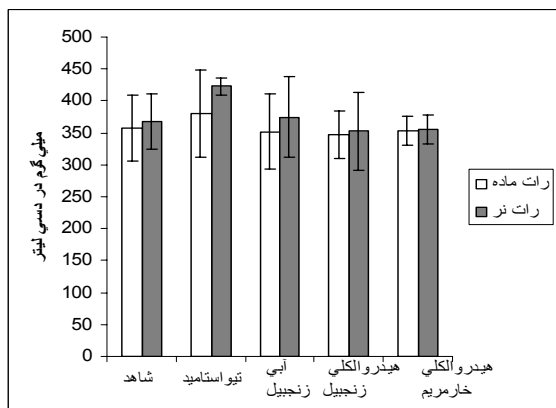
در بررسی عملکرد عصاره‌ها، عصاره هیدروالکلی خارمریم در مقایسه با عصاره هیدروالکلی و آبی زنجبیل

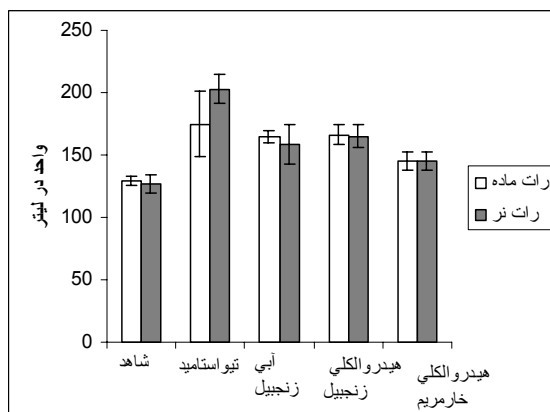
نمودار ۲ - مقایسه SGPT در موش نر و ماده (واحد آنزیمی U/L)

نمودار ۱ - مقایسه SGOT در موش نر و ماده (واحد آنزیمی U/L)

نمودار ۴ - مقایسه بیلیروبین کل در موش نر و ماده (×۱۰۰۰)

نمودار ۳ - مقایسه آلانین فسفاتاز در موش نر و ماده (واحد آنزیمی U/L)

zhilian on experimental liver injuries in rats. J. Enthn. Pharmacol., 56: 193-200.

- Lupp, A., Tralss, M., Fuchs, U. and Klinger, W., 2001. Trasplantation of fetal liver tissue suspension in to the spleens of adult syngenic rats effects of cytotoxins on cytochrome P450 mediated monooxygenase functions and on oxidative state. Exp. Toxicol. Pathol., 52(6): 529-538.
- Michael, J., 2000. The role of free radicals and antioxidants. Nutrition, 6: 716-719.
- Miki, M., 1989. Free radical chain oxidated of rat red blood cell by molecular oxygen and its inhibition by α -tochopherol. Arch. Biochem. Biophys., 252: 373-380.
- Reading, G., 1995. Zingiber officianale. Atoms., 1: 9-15.
- Robards, K., Prenzler, P.D., Tueker, G., Swatsitang, P. and Glover, W., 1999. Phenolic compounds and their role in oxidative processes in fruits. Food Chemistry, 66: 401- 436.
- Sanz, N., Fernandez, C.D., Simon, L.F., Alvarez, A. and Cascales, M., 1998. Necrogenic and regenerative responses of liver newly weaned rats against a sublethal dose of thioacetamide. Biochemica et Biophysica Acta., 1384: 66-78.
- Schwars, K., Bertelsen, G. and Nissen, L.R., 2001. Investigation of plant extracts for the protection of processed food against lipid. Oxidation coparsion of antioxidant assay based on radical scavenging lipid oxidation and analysis of the principal antioxidant compound. Eur. F. Res. Tech., 212: 319-328.
- Singh, A. and Handa, S.S., 1995. Hepatoprotective activity of Apium graveolons and Hygrophila auriculata against paracetamol and thioacetamide intoxication in rats. J. Enthn Pharmacology, 4(3): 126-131.
- Vinson, J.A. and Dabbagh, Y.A., 1998. Tea phenols: Antioxidant effectiveness of teas, tea components, tea fractions and their binding with lipoproteins. Research, 18(6): 1067-1075.
- Wilkinson, J.M., 1999. Ginger-Areview of its medicinal uses. Biomedical Research, 1: 23-32.
- Ahmad, B., Alam, T., Vrshtney, M. and Khan, S.S., 2002. Hepatoprotective activity of two plants belonging to the Apiaceae and the Euphorbiaceae family. J. Eth., 79: 313-316.
- An IARC working group reported. IARC V.7, 1974. <http://ntp-server.niehs.gov/htdocs/8-roc/rac/thioacetamid.html>.
- Bergendi, L., Benes, L., Darackova, Z. and Ferencik, M., 1999. Chemistry, physiology and pathology of free radicals. Life Sciences. 18: 1865-1874.
- Delactive, j. and Bonnefont-Roussellate, D., 1998. Oxidativestress, free radicals and ageing. Biotech. Lab. International, 21-23.
- Devlin, T. M., 2002. Text book of Biochemistry. Wiley-liss., 5: 466-485.
- Garner-wizard, M., 2001. A spice odyssey. Food technology, 55: 36-44.
- Germano, M.P., Sanogo, R., Costa, C., Fulco, R., Angelo, V.D., Torre, E.A., Viscomi, M.G. and Depasgualo, R., 1999. Hepatoprotective properties in the rat of mitra carpus scaber (Rubiaceae). J. Pharm. Pharmacol., 51: 729-734.
- Kim, K.H., Bae, J.H., Cha, S.W. and Han, S.S., 2000. Role of metabolic activation by cytochorome P450 in thioacetamide-induced suppression of antibody response in male BALA/C mice. Toxicoloy Letters, 114: 225-235.
- Latha, B. and Babu, M., 2001. The involvement of free radicals in burn injury. Burns 27: 309-317.
- Ledda Columbano, G.M., Coni, P., Curto, M., Giacomini, L., Faa, G., Oliverio, S., Lin, C.C., Shieh, D.E. and Yen, M.H., 1997. Hepatoprotective effect of the fractions of Ban-zhilian on experimental liver injuries in rats. J. Enthn. Pharmacol., 56: 193-200.
- Leng-Peschlow, E. and Madause, A.G., 1996. Properties and medical use of flavonolignans from silybum marianum. Phytotherapy Res., 1: 25-26.
- Lin, C.C., Shieh, D.E. and Yen, M.H., 1997. Hepatoprotective effect of the fractions of Ban-

منابع مورد استفاده

Effects of Aqueous and Hydro-alcoholic Extracts of Ginger and Silybum on Hepatotoxicity Induced by Thioacetamide in Rats

S.H. Madani¹, Gh. Naderi², S. Asgari², D. Khaksar¹ and M. Talebalhoseini¹

1- Biology Groups, Esfahan Univerisity, e-mail: h.madani@biol.ui.ac.ir

2- Esfahan Research Centre of Cardiovascular

Abstract

The researches have shown that some plants extracts has protective effects on rats hepatocytes. Most plants have different phenol compounds that for eliciting of them solvents such as ethanol, ethylacetate and water are used. These phenol compounds are able to neutralize free radicals by giving them electrons. Thioacetamide as a destructive toxin in hepatocytes is changed into S-oxide metabolic which is a dangerous free radical and can lead to necrosis and apoptosis of hepatocytes. For evaluation of hepatocytes damages on the treated rats by thioacetamide and also the study of the effects of protective phenol compounds of silybum extract and hydro-alcoholic, aqueous ginger extract, the value of serum transaminases of GPT, GOT, bilirubin, alkaline phosphatase, sodium and potassium has been determined. In this research, the male and female of wistar rats have been used. Rats were divided into ten group of five, then thioacetamide with a dose of 50 mg/kg and the extracts with a dose of 100 mg/kg were both injected (I.P) in a sequence of three days. 48 hours after the last injection, blood was directly taken from heart and its serum was prepared. The above mentioned factors were measured and the results have shown that ginger hydro-alcoholic and aqueous extract and silybum extract would have a positive effect on hepatocytes of rats treated by thioacetamide ($P < 0/05$). A significant difference was not seen among the factors in the male and female rat. Comparatively, the results have determined that the protective effect of silybum extract was higher than the ginger aqueous extract and ginger aqueous extract higher than ginger hydro-alcoholic extract. The protective effect of these extracts is due to the existence of polyphenol substances in the plants, these substances have an antioxydant function.

Key words: Thioacetamide, phenol compounds, Hepatoprotective, Ginger, Silybum extract.